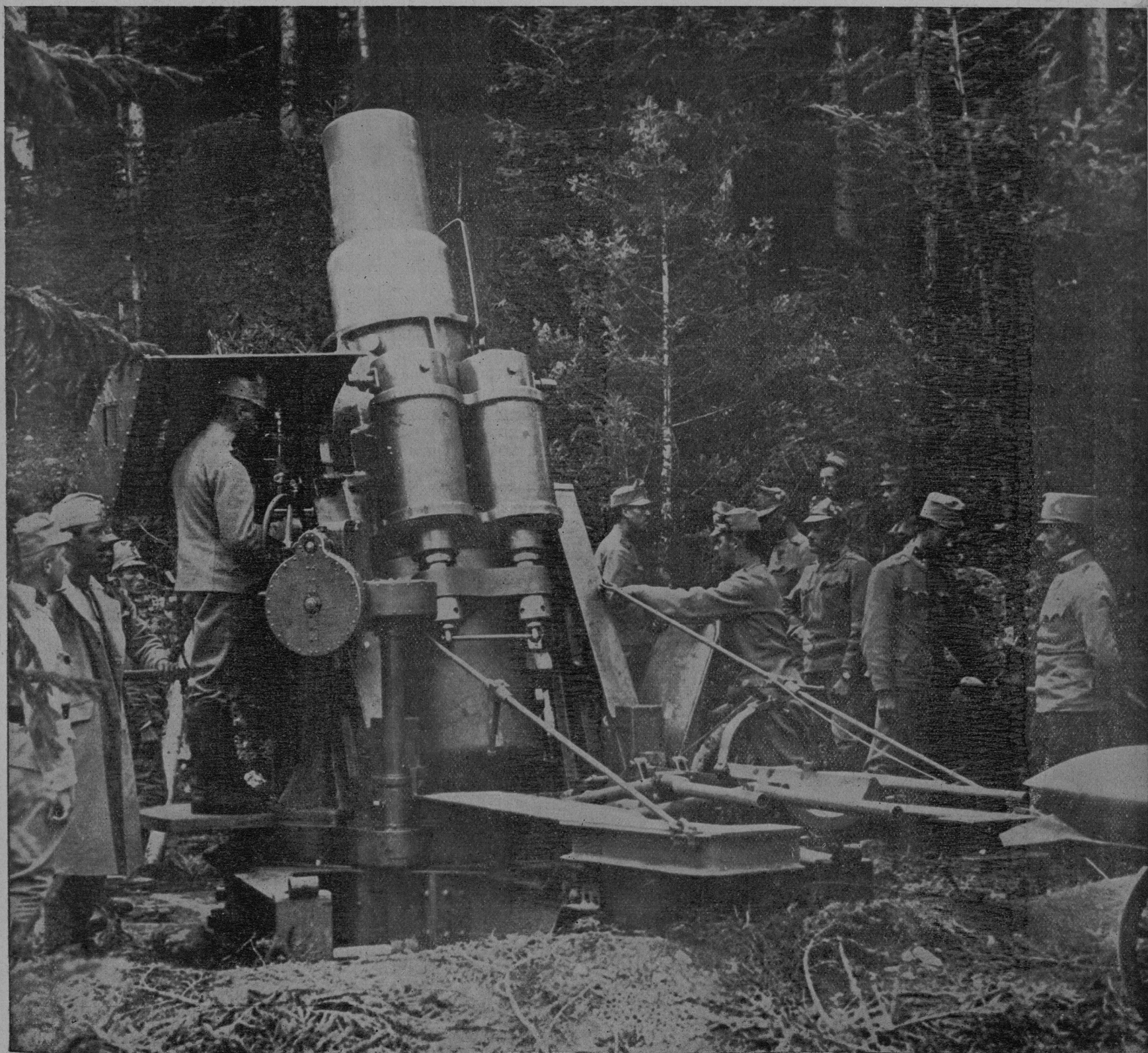

TEDENSKA SLIKE

Štev. 7.

V Ljubljani, v sredo 16. februarja 1916.

Leto III.

Naša baterija ob fronti za Črnovicami v Bukovini, kjer se je razbila tudi poslednja ruska ofenziva, ki traja od 31. decembra 1915, doslej brez uspeha za rusko armado.

Stanko Svetina:

Dvoje pisem.

Prvo.

Dragi Peter!

Kako dolgo je že, odkar nisem dobila od Tebe nobenega pisma. Neprestano mislim nate in v srcu se mi je porodila zla slutnja. Kaj je s teboj? Kje tiči vzrok, da mi nič ne pišeš? Ah kako mi je težko, kako rada bi Ti pomagala, če se morda nahajaš v sili. Pripravljena moram biti na vse, tako zahteva vojna. Vendar upam, prepričana sem, da se Ti ni prigodilo ničesar hudega in da Te dobi to pismo v tuji zemlji živega in zdravega.

Vedno si mi pred očmi takšen, kakor si me zapustil onega lepega julijskega dne, neprenehoma mislim na tvoje žalostne oči, ko si mi slednjič podal roko in me poljubil. Ničesar Ti nisem mogla reči, v grlu me je dušilo in v očeh so me pekle solze. Ko si stopil v voz, ko si zamahnil zadnjikrat z belim robcem skozi okno vlaka, ki Te je odpeljal v negotovost, sem se bridko razjokala, zakaj vedela sem, da sem sama, brez ljubeče duše, brez opore, sama v svoji slabosti. Komaj sem prišla s postaje domov, noge so se mi tresle v kolenih in omahnila sem za mizo. »Kaj je prišlo, kaj je prišlo, da si me moral zapustiti? Ali se povrneš? Ali se vrneš tak, kakršen si odšel?« Tako sem se izpraševala, srce se mi je stisnilo, storilo se mi je inako in izpod prstov so mi tekale solze. V moji notrajnosti je tlelo sicer upanje, toda besede tolažbe ni bilo od nikoder.

Dobila sva sinčka. Tako majhen je, kodrolas in ves Tebi podoben. Debel je in neprestano veka, kakor bi vedel, da je odšel atej od njega, kakor bi vedel, da mu manjka glavna opora. Kako so Te iskale v onih težkih urah moje oči, kako sem upirala svoj pogled v vrata, misleč, da stopiš zdajpazdaj v sobo, da pohitiš k meni in mi prineseš tolažbe. Minilo je in Bogu bodi hvala, izteklo se je srečno. Matevžkovi so bili boter.

Hudo je bilo čez leto in povsod sem Te tako pogrešala! Stričeva Manica je prišla k nam, da mi je pomagala pri delu in sosedovi so mi šli na roko, kolikor so pač mogli. Veliko truda in trpljenja je bilo, toda šlo je vseeno. Če bi bil Ti doma, bi bilo vse boljše, tako pa smo opravili samo za silo.

Na tirolski fronti se vrše že nekaj tednov ostri topovski boji: Naši častniki v bližini Ortlerja.

Prosim Te, dragi Peter, da mi kmalu odpišeš, ko dobiš to pismo. Tako težko bom čakala odgovora. Molila bom zate, da se kmalu povrneš in da Te Bog obvaruje vsake nesreče. Prav lepo Te pozdravlja

Tvoja žena

Tončka.

Drugo.

Ljubi Artur!

Zgodilo se je, česar sem se tako bala. Nobenega sveta si ne vem, črna tema me obkroža boljbolj. Ah, kako sem nesrečna! In v tej stiski, bridkosti polni, mi je prišlo mesto tolažbe Tvoje kratko pismo, v katerem mi naznanjaš, da odideš. Ti greš torej proč? Ti me zapuščáš v trenutku, ko bi mi moral stati ob strani? Kaj mi nisi obljubljal da mi boš pomagal, če pridem v tak položaj? Kje so Tvoje obljube, kje so prisege, ki si mi

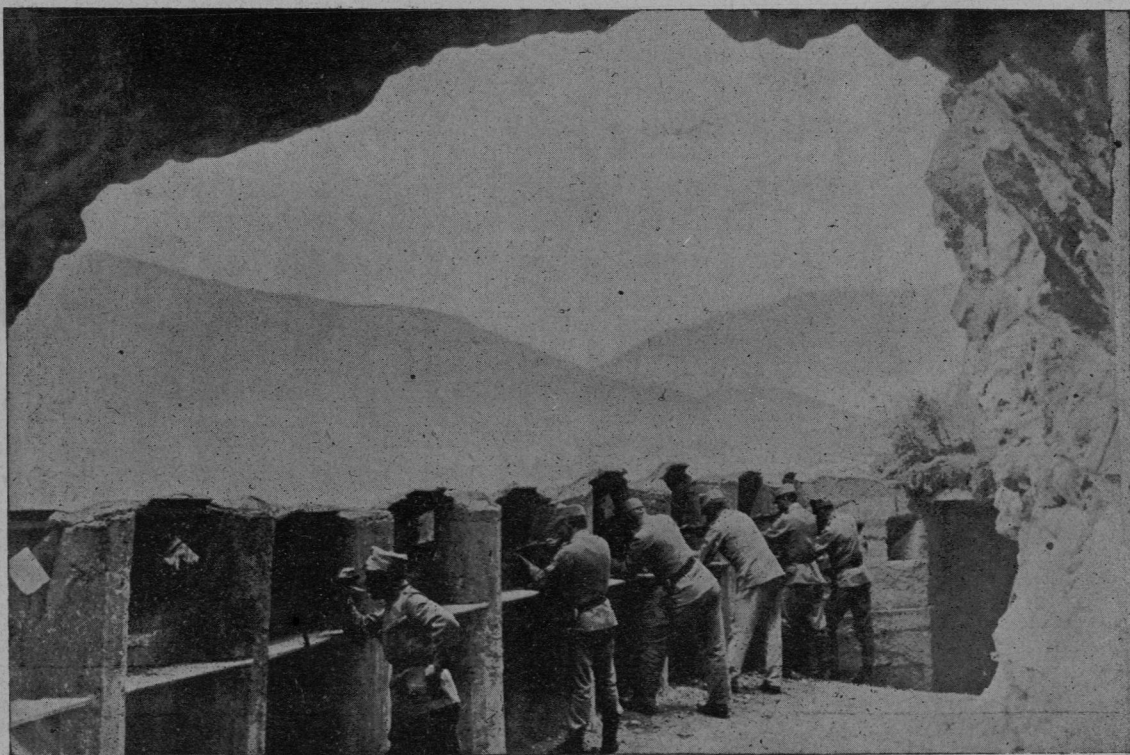
jih dajal? Ti dobro veš, da sem sedaj zavržena, da bodo ljudje kazali za menoj, češ, glej jo prešestnico, ki nima ne vesti in ne poštenja. Rekel si, da me v takem slučaju odpelješ in skriješ ljudskim očem. Tako si rekel, a ravnaš ravno nasprotno.

Črna, gosta tema me obkroža in iz te teme mi zijajo nasproti pošasti z zlobnimi, demonskimi očmi. Neprestano vstaja pred menoj znana slika Alfreda Kubina »Sramota«. Dvoje velikanskih oči strmi na neodpušljivi greh žene, dvoje ogromnih reflektorjev sveti na telo, ki skriva v sebi sad grešne ljubezni. Zdi se mi, da so te ogromne oči očie celega sveta, kateremu ne morem skriti svojega greha. »Glej, tu stojiš v vsi svoji sramoti, prešestnica«, govorijo oči. »Vsak, ki te bo videl, pljunil bo pred te, zakaj ti nisi vredna, da hodiš med svetom. Vsa ljubezen svojega moža, s katero te je on obdaril, si zavrgla na najbolj nesramen način in se udala drugemu. Niso ti bili več na mar poljubi resnične ljubezni, ni ti bil na mar strah ljubečega moža, ki te je pred odhodom na bojno polje z žalostnimi očmi zapuščal, kakor bi od daleč slutil, da mu postaneš nezvesta, niso ti bile na mar obljube, ki si mu jih dajala s solzami v očeh. Zavrgla si čisto ljubezen in si postala ljubica drugega. In sedaj je prišlo, kar je moralo priti. Ves svet naj vidi tvojo nezvestobo, ves svet naj pljuva nate in te kamenja.«

Tako govorijo iz teme velike, svetle oči, prodirajoče v mojo notranjost. Glej, Artur, in v teh težkih trenutkih, ko pada sramota name kakor gost, dušec dim, ko bi se najrajši skrila v najtemnejši kot, da me ne bi zapazil pogled maščevalca, mi odteguješ svojo pomoč.

Ah, ne bom te prosila več. Zdiš se mi majhen, neznan, smešen človek. Zakaj te nisem videla takrat takšnega, ko si prišel k meni v sobo žvenketajoč s sabljo in z ostrogami? Kje sem imela takrat oči, da nisem videla majhnega reveža, ki je s svojo navidez lepo zunanostjo skrival v sebi podlost in hinavščino. Zakaj te nisem videla takšnega kakršen si v resnici: človek brez poguma, brez volje in odločnosti. Kje sem imela takrat oči?

Teži me breme, teži me greh. Slutim, da se zgodi z menoj nekaj groznega, česar

S tirolske fronte: Naši vojaki v umetno iz betona napravljenih postojankah v veliki skalni duplini.

pa sedaj še ne morem razločno vedeti in spoznati. In tisti trenotek se bliža s hitrimi koraki, da se mi stiska v prsih srce tesnobe in strahu.

Gorje meni, gorje tebi!

Eleonora.

Ruske amaconke.

Vsaka armada pozna amaconke, to so hrabre ženske, ki služijo prostovoljno kot vojaki na fronti. Tudi Rusi jih poznajo.

Takoj spočeka vojne se je na Ruskem oglasilo mnogo žensk, ki so se hotele vojskovati na strani mož ter se niso dale prepričati, da za ženske ni primerno orožje puška in bajonet ter da zanje ni življenje v strelskih jarkih.

Prva ženska, ki je odšla na Ruskem na bojišče, je bila Izoldeva Apolovna, hči polkovnika. Služila je prav hlabro v očetovem polku kot prostovoljka. Njen oče pa je bil ranjen, in Izoldeva mu je stregla toliko časa, da je umrl. Nato se je vrnila domov.

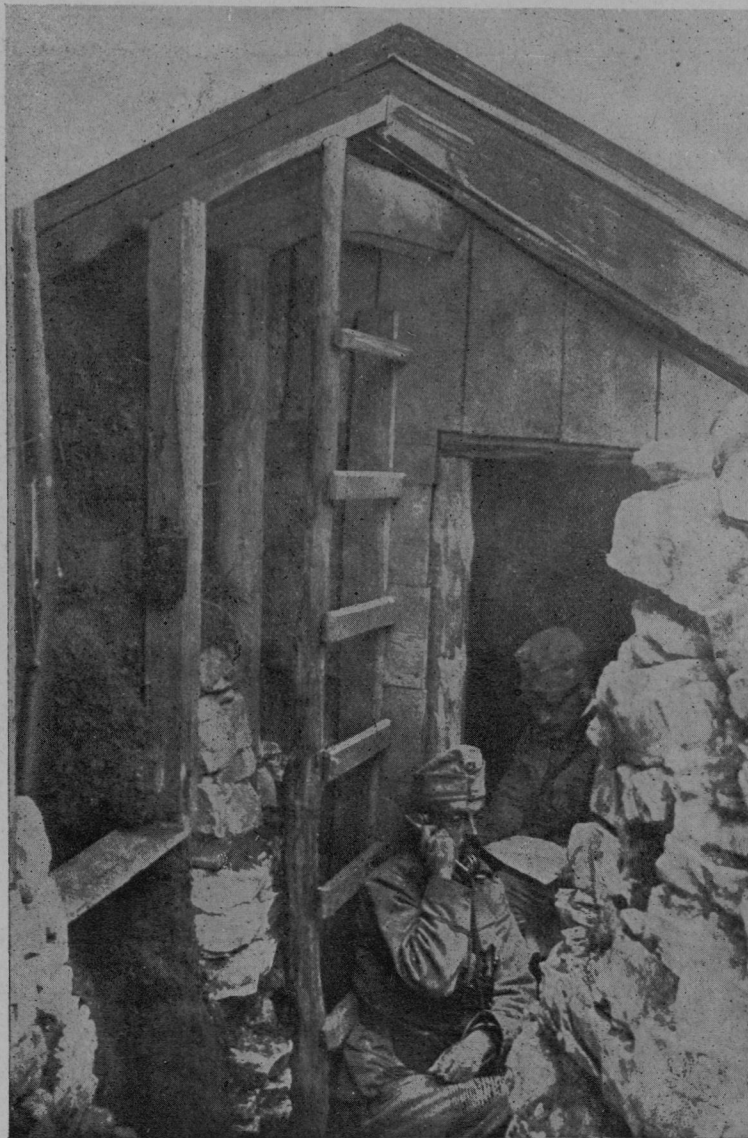
Tudi Marija Bjeloveskaja je bila pogumno dekle ter je ranjenega poveljnika na lastnih plečih odnesla iz bojnega ognja. Dobila je red sv. Jurja.

Neka Kokovaova služi v ruski armadi že od početka vojne kot navaden kozak ter se je baje na patroljah zelo odlikovala. A bila je ranjena in leži zdaj v vojaški bolnici v Petrogradu.

Olga Sergejevna Šidlovojskaja je hči vojaške rodbine. Na bojišču je izgubila dva brata. Ostrigla si je lase in vstopila v 4. husarski polk, v katerem se je l. 1912, v vojni proti Napoleonu I. odlikovala kot trobentač žena Aleksandra Durova.

Zoa Smirnova je stopila v armado s 14 tovarišicami, starimi še ne 20 let. Spočetka vojne so deklice ušle staršem iz Moskve ter odšle na fronto v Galiciji. Zoa je pripovedovala sama:

»Najbolj nas je spočetka žalostilo, da smo si morale dati ostriči lase. Zato smo

Z laške fronte: Topničarska telefonska postaja med delovanjem baterije.

celô jokale! Naš polk je prekoračil vso Galicijo, in dospelo smo prav do Karpatov. Nastali so silni, brezkončni boji. Me dekleta nismo nikjer zaostajale za možmi. Brezobzirno so nas potaknili med vojake, ki so stali v ognju. Naučile smo se dobro streljati, in najlepši dan je bil zame, ko sem dobila puško prvič v roke. Nato smo popolnoma pozabile na svojo dekliško preteklost ter se

popolnoma posvetile vojaškemu življenju. Napram nam so se vedli tudi najsirovejši vojaki mirneje. V krvavih bojih smo bile zlasti spomladi, ko so Nemci začeli s strašno ofenzivo in so streljali z velikokalibrnimi topovi. Nismo se bale, le kadar so padale velike granate, nam je bilo prav tesno pri srcu; Kura in Sidija pa sta takrat začele klicati mamico, no, saj sta imeli šele 14 let! Zdi se mi pa, da sem tudi jaz klicala mater, saj smo kričali vsi, in so se bali celô moške. — V Karpatih nam je pala 15 letna Zina Morozovna. Zadela jo je granata v polno ter ji raztrgala malo telesce na kosce. Drugega dne zarana smo našli prostor, kjer je pala; pobrali smo raztrgane njene ude, jih položili v grob, ga zakopali in zatakni križec. Naslednega dne smo odšli dalje. Danes že ne vem več, kje je grob Zinin. Tam, tam med visokimi karpatskimi gorami!»

Zoa Smirnova je bila dvakrat ranjena: enkrat v noge, drugič v hrbet. Dobila je red sv. Jurja in služi zdaj kot podčastnik za fronto v neki vojaški bolnici. Njenih prijateljc je padlo že več.

(Po »Magyarország« in po spisu Lud. Nandeanu).

Po vojni!

Po vojni bodo za našo trgovino in obrt nastopili zlati časi. Naša železna industrija se je tekom vojne izkazala sijajno, ker vse ogromne potrebe armade pokrivamo iz svojega. Nastalo je več sto novih tovarov za železne fabrikate in za izdelovanje granat in šrapnelov. Tudi

po vojni ostanejo te tovarne nadalje v polnem delu, ker armade morajo biti tudi v miru pripravljene vsaki čas na novo vojno. Velikanske rezerve so potrebne. A naše tovarne ne bodo delale le za našo državo, nego tudi za Turčijo in Bolgarijo, a tudi za nekatere nevtralne države. Po vojni bo vsa Evropa ogromen arzenal, v katerem bo vsaka država po izkušnjah današnje vojne kopičila velikanske množine streliva. Ker je avstrijsko in nemško strelivo najboljše, je gotovo, da bodo imele tovarne vedno mnogo naročil. Moderna tehnika in socialna organizacija sta pri nas na vrhuncu. Angleži imajo sicer več surovin in tudi ceneje na razpolago, a zastarele metode, delavski štrajki in pretirano visoke mezde onemogočujejo, da bi Anglija mogla konkurirati z Nemčijo in Avstro-Ogrsko. Še pred vojno je jemala Anglija na Nemškem vsako leto nad 600.000 ton jeklenih cevi in nad 500.000 ton železa. Teh množin jekla in železa danes Angliji zelo manjka, in zato jih je izkušala zvijačno dobiti od nas s posredovanjem Nizozemske. Tri četrtine izvoza sta imeli Nemčija in Avstro-Ogrska v Evropi, kar je ugodnejše. Tudi Italija je bila zelo navezana na našo obrt in trgovino ter bo po vojni zopet navezana na našo in nemško državo. Rusija je z izgubo Poljske ob najboljše obrtne kraje. Po vojni pa Rusija tudi ne bo več dobivala posojil v Franciji, ki bo sama obubožala in ji je Rusija dolžna že neštivilne milijarde. Zato bo Rusija navezana tudi na našo in nemško obrt in trgovino. Angleški vpliv v Turčiji je ubit, in zveza Turčije z našo in nemško državo prinese velike koristi naši in nemški trgovini in obrti. Izvoz v Turčijo, v Bolgarijo in na ves Bal-

Iz bagdadske okolice.

kan se bo po vojni torej silno povečal, zlasti ker so zdaj ugodnejše železniške zveze ter se uredi carina po želji zmagovalcev.

Tako se po vojni razvijeta naša obrt in trgovina do višine, ki si je niti še predstavljati ne moremo. Delavci in delavke dobe lažje dobrega dela in dobrega zaslužka. Posledica tega bo tudi boljše življenje ljudstva, skrbnejša vzgoja in ravnejše razmere v nižjih slojih. Saj vemo, da je vseh bolezni, zločinov in nenravnosti v prvi vrsti krivo uboštvo. Z razvojem trgovine in obrti pa izgine baš uboštvo, izvir vseh nesreč. Tako prorokujejo dunajski listi.

Špijonova usoda.

Roman.

(Nadaljevanje).

— Hvaležen ti bom. Primi se ga takoj, tam-le prihaja.

Baron Fon je ustavil Reinena, stotnik generalnega štaba Fernkorn pa je odšel v sosednjo sobo.

— Ti, Reinen, poslušaj! Ali je baronica Sternberg tukaj?

Reinen je presenečen pogledal barona.

Z balkanskega bojišča: Srbski in črnogorski vohuni na potu k vojnemu sodišču.

Črnogorci v albanskih gorah.

Samo še domačici moram nekaj povedati, potem grem. Igram slabo. Danes imam smolo.

Baron Fon je poiskal stotnika, ki je dejal:

— Že vem, kje je baronica.

— V Berlinu, je odgovoril Fon.

— Ne v Benetkah. Svojemu stricu Holmhorstu, je od tam pisala.

— Reinen je rekel, da je v Berlinu. Fon je prikimal.

— No potem naravno. V Berlinu je sploh ni bilo. Pred štirinajstimi dnevi je odpotovala z juternjim vlakom v Benetke.

— Reinen je povedal z vso gotovostjo, da mu je brzojavila enajstega iz Berlina.

— Enajstega? Čakaj da preračunim. Nemogoče! Dvanajstega opoldne sem govoril z njo še tukaj. Danes je sedemindvajsetega. Pred štirinajstimi dnevi, torej trinajstega zjutraj je odpotovala. Zdaj vidiš, kako te je Reinen nalagal.

Grofica di Camponegro se jima je pridružila.

— Gospod stotnik, vprašali ste, kje je baronica Sternberg, Ravno sem izvedela, da je v Berlinu.

— Katero baronico Sternberg misliš?

— Tvojo kuzino.

Grof je pomolčal.

— Ali smem vedeti, zakaj po njej izprašuješ?

— Če te zanima, gotovo. Eden izmed mojih znancev je vprašal domačico po baronici in ta je rekla, naj se obrne nate.

— Zakaj pa ni prišel tvoj znanec sam k meni? je vprašal grof.

— Poklicali so ga nekam. Zato je prosil mene, da to storim.

— Tako... tako... Kdo pa je ta gospod?

— Čuj, ti si pa pravi inkvizitor! Stotnik Fernkorn, če hočeš na vsak način vedeti.

Grofov obraz se je zresnil.

— Torej sili še vedno za njo?

Reinen si je grizel ustne.

— Povej mu, da je grofica odpotovala v Berlin. Enajstega mi je od tam pisala. Naj se ne vozi za njo, ker bi ji bilo neprijetno.

— Kakor praviš, tako bom povedal. Ali ostaneš še dolgo?

Vojaki si grade barako.

— Hvala vam lepa, grofica. Kdo vam je to povedal?

— Grof Reinen.

— Čudim se le, da ni že tudi grof Reinen v Berlinu.

— Vi ste ljubosumni, gospod stotnik. Bože moj, on je vendar njen sorodnik, ona vdova brez moškega varstva.

— Ali ne veste, grofica, kaj dela baronica v Berlinu?

— No obiskuje mislim, pri sorodnikih.

— Še nikoli nisem slišal, da bi imela baronica sorodnike v Berlinu. Po rodu je Italijanka. Njeno dekliško ime je Castellmari, je dejal stotnik.

Obraz gospodarice je spreletel za hip strah.

Nesla je k obrazu robec, da bi skrila nenadno zadrego.

Baron Fon ni prezrl učinka, ki ga je povzročilo na grofico ime Castellmari.

S čudno tresočim se glasom je odgovorila stotniku:

— Obitelji baroničine ne poznam. Čula sem le, da je v Berlinu in vam hotela to sporočiti, ker ste me prej vprašali.

Stem je končala pomenek.

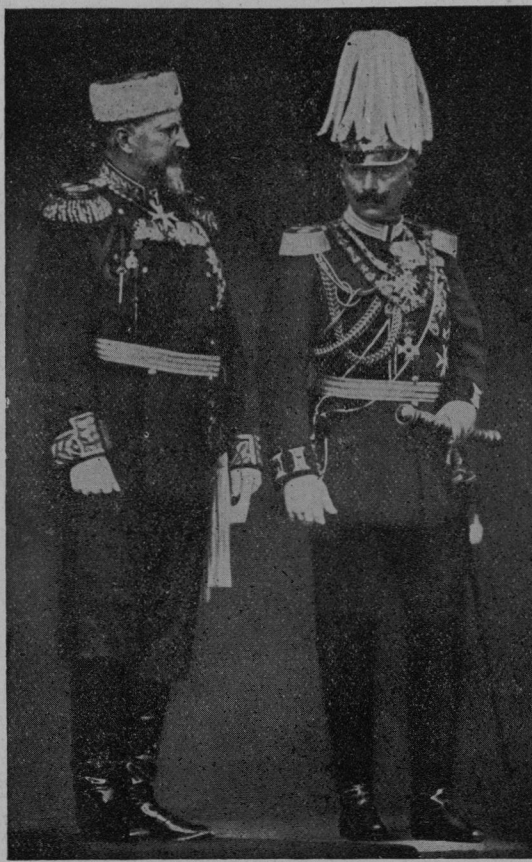
— Čudno! Reinen me hoče spraviti za vsako ceno na krivo sled. Zakaj? je rekel Fernkorn prijatelju.

— Res — prav čudno! je odgovoril Fon, vidno zaposlen z drugačnimi mislimi. Gledal je zamišljeno za gospo, ki se je v sosedni sobi živahno razgovarjala z grofom Reinenom.

— Zakaj ta človek tako dela?

— Morda je ljubosumen nate?

— Ljubosumen? Ne! Zato nima niti pravice, niti vzroka. Vedno se sicer tišči baronice in ona ga ne odganja. Zakaj ne, tega ne vem. Občeval je zelo mnogo v njeni hiši. Njen bratranec je. Razmerje med njima pa ni niti prijateljsko. Baronica mi je dostikrat rekla, da ji ni simpatičen.

Nemški cesar Viljem in bolgarski car Ferdinand, ki sta se sestala v Nišu, bivšem srbskem glavnem taborišču.

— In vendar živahno občujeta? Kako to? je vprašal Fon.

— Meta — baronica, je popravil naglo stotnik, mi je namignila, da je napravil nekoč Reinen njeni rodbini veliko uslugo. Zato mu mora biti hvaležna itd. Zato ga trpi v hiši.

— Zdaj pa še to povej, Fran, je prosil Fon, zakaj se pa potem ti in Reinen ne marata, če je stvar taka.

— Ker... v starih zadevah ne govorim rad, je odgovoril stotnik s tišjim glasom. Na tistih cesarskih manevrih sem bil tudi jaz; dodeljen sem bil Holmhorstu. Reinen ve, da poznam natančno celo zgodbo. In zato bi mu bilo ravno tako nerodno občevati z menoj, kakor meni ž njim. A iz vsega tega le še ne vem, zakaj.

— Zakaj je baronica tako nenadoma odpotovala, je mislil Fon na glas.

Stotnik ga je začudeno pogledal.

— Kakšne zveze so to?

— Misli sem zamešal. Hotel sem reči, da ne vem, zakaj Reinen ne govori resnice. Predstavljam si celo stvar prav preprosto. Mož te ne mara, zoperno mu je, ker občuješ z njegovo sestrično, pa bi rad preprečil stike med njo in teboj.

Meniš?

— Gotovo! Vse leži na dlani!

Fon je pogledal v drugo dvorano. Gospodarica je stala sama pri bifeju.

— Isto pot imava, je rekel, ali še ne greš?

— Prav rad.

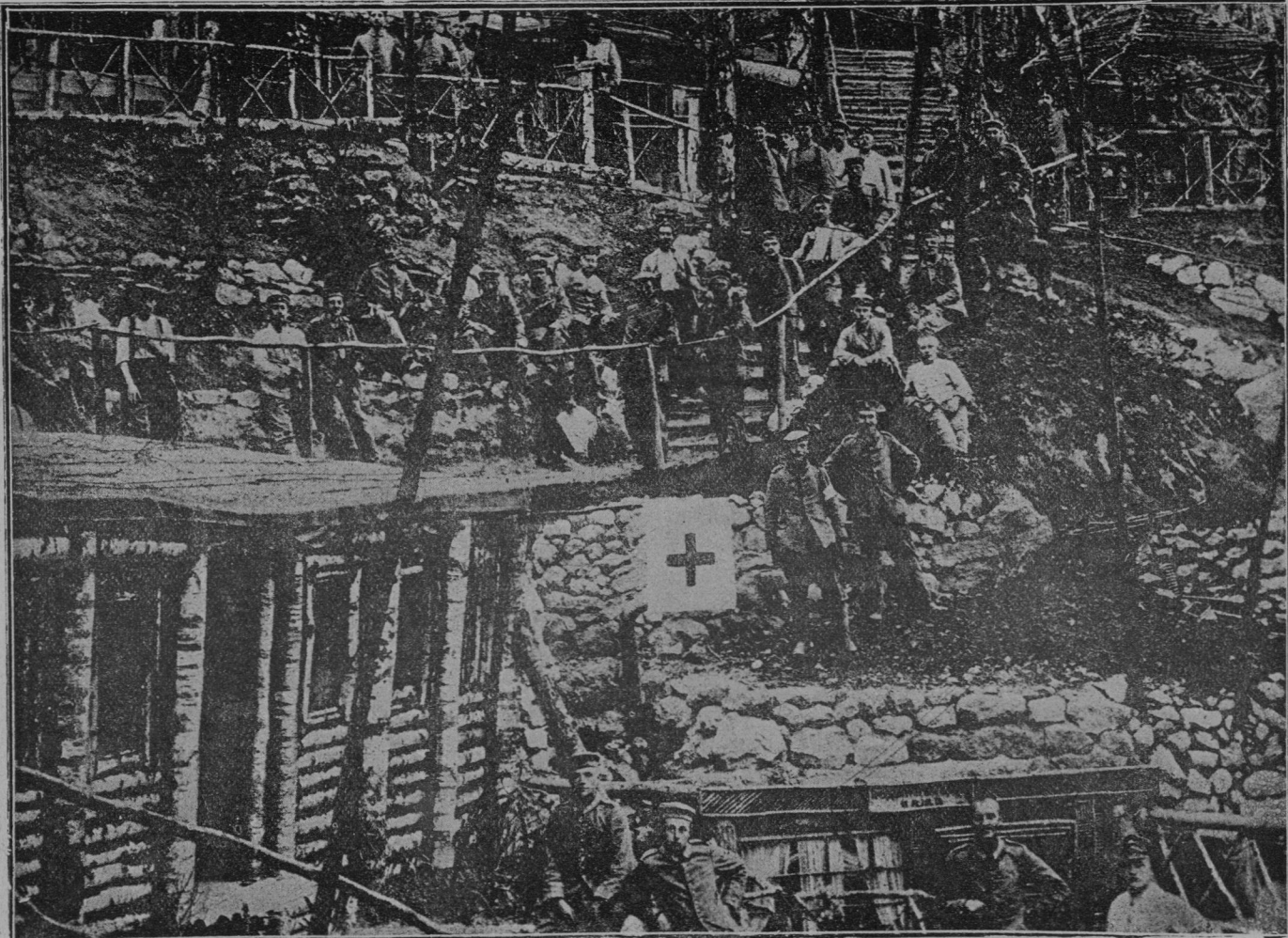
Ko sta se poklonila, se je grofica di Camponegro zdrznila, a se takoj zopet zbrala in rekla z ljubeznivim smehljajem na obrazu.

— Med šesto in osmo sem vsak četrtek doma. Veselilo me bo, če me gosпода kaj kmalu obiščeta.

* * *

Stotnik Fernkorn in baron Fon sta šla molče po cesti. Fon je hotel zbrati in urediti v celoto vse tisto, kar je nocojšnji večer doživel. Misli so se mu sukale okoli teh-le dejstev:

Baronica Sternberg je tisto jutro po umoru nenadoma zapustila mesto. Grof

S francoskega bojišča: Obvezovališče nemškega Rdečega križa tik za fronto.

Iz Volinije; Porušen parni mlin, ki je bil oporišče ruskih čet.

Reinen je izkušal obrniti pozornost od baronice na druge stvari, grofica di Camponegro je pa pobledela, ko je čula dekliško ime baronice Sternberg. Ali se ne nanaša drugo na drugo?

— Povej mi, Fran, kakšna je baronica Sternberg?

— Velika, jako elegantna, zelo lepa gospa temnih oči in rdeče plavih las.

Fona sta zadnji dve besedi presenetili.

— Rdečeplavih las? Kakor grofica di Camponegro?

— Tako ... prilično ... Morda nekoliko svetlejših.

— Ali morda ti veš, če ona lase barva? Stotnik se je smehljaj.

— Tako daleč se ne spoznam. Če bi sodil po bliščobi, potem bi dejal, da ne. Mogoče pa je. Okoli božiča me je prosila, naj ji preskrbim vodo za lase.

— Ali se ne pravi tisti vodi Fleur d'or? Prodaja jo tvrdka Seifert & Comp. Steklenica stane 40 K.

— Res je. Kako pa ti to veš? se je začudil stotnik.

— Uganil sem samo. Ta voda za lase je zdaj precej v rabi.

— Tako? Baronici sem torej preskrbel steklenico Fleur d'or. Iz tega pa še ne sledi, da bi bili njeni lasje pobarvani. Rekla mi je, da je to samo voda za umivanje las.

— Kakšno ima pa frizuro?

— Tudi tega ti ne znam opisati, ker se ne morem izraziti. Zadaj je počesana navzgor, spredaj valovito, ob straneh ...

Fon mu je pomagal.

— Ob straneh je naravno ohlapno počesana. Glavnike ima povsod. Ob straneh zaponke iz želvovine.

— Nekako tako, da! Zaponke iz želvovine nosi. Zakaj te pa to vse zanima?

— Ker, ker že par tednov iščem gospe rdečeplavih las, pobarvanih s Fleur d'orom.

Galanтна zgodba. Seznanil si se ž njo na maskaradi.

Tako približno, da.

— Verjemi pa mi, da je vse zamen. Ona ne zahaja nikamor. In potem, da se ne boš dalje trudil: Meta je moja nevesta.

— Nevesta?

Fona je prešinila ta-le misel: Mesto je zapustila kakor na begu in svojemu ženinu ni pustila niti naslova.

(Dalje prihodnjič.)

Adamov paradiž — bojno polje. (Mezopotanija).

Razni znanstveniki dokazujejo, da je ležal raj — paradiž Adama in Eve — v današnji Mezopotaniji, med velikima rekama Evfratom in Tigrisom. Tam je danes velikansko bojišče, kjer se merijo Turki z Angleži in kamor hité bajé tudi Rusi Angležem na pomoč.

Mladoturški inženier Santo beg Semo, ki pozna iz svojega mnogoletnega bivanja v Mezopotaniji današnje bojišče, poroča v nekem listu:

Zanimanje sveta se od Dardanel in od Balkana obrača sedaj na Mezopotamijo. Četudi se je posrečilo Angležem doseči nekaj začasnih uspehov, ne smemo pozabiti, da je bilo to mogoče le zato, ker so mogli privleči težke topove preko Šal-el-Araba in preko Tigrisa (ne pa še preko Evfrata). Njihove pridobitve pa obsegajo le nekaj kilometrov široko ozemlje na obeh straneh obeh rek. Zaledja Angleži niso mogli vzeti. Menda jih je tudi poraz blizu Kut-el-Amare okoli 150 km od Bagdada na obrežju Tigrisa, v zmagovitem navdušenju zelo potrl. Ozemlje na obeh straneh Evfrata in Tigrisa je brez dvoma najbogatejše, najrodovitnejše v vsem turškem cesarstvu. Tu je še danes raj, ki obsega ploščino približno 6 milijonov hektarjev. Tu so se v starem veku razvili Asirci in Kaldejci, dva največja in najslavnejša naroda; tu je cvetel mogočni

Z besarabske fronte: Naš strelni jarek pri vasi Toporovec ob bukovinsko-ruski meji.

Bagdaski spočetka srednjega veka, ki je štel okoli 40 milijonov državljanov. Danes na istem prostoru komaj še 5 milijonov ljudi, dasi bi moglo ondi dobro živeti okoli 100 milijonov pridnih ljudi. Na tem sila plodovitem ozemlju je še ogromno prostora za bodoče kolonije marljivih Evropejcev, ki jim ni treba siliti le v Ameriko. Ko se zgradi železnica do Bagdada, bodo Nemci gotovo pošiljali svoje delavske družine v bivši paradiž, v Mezopotanijo. Železnica se bliža že svoji dovršitvi, zato se hočejo ozemlja polastiti Angleži. Najprej so poizkušali se polastiti te zemlje mirnim potom, a zdaj ga hočejo zavzeti s topovi in puškami.

V teh krajih izborna uspeva bombaž, ki je za angleško trgovino posebno velike vrednosti. Tu so bile včasih žitnice vsega sveta, saj žanjejo dvakrat na leto. Zato hočejo imeti ta rodovitni svet Angleži, a Turki in Nemci ga hočejo ohraniti zase.

Že od l. 1909. so začeli Turki graditi kanale, rezervarje in nasipe ob rekah, da bi močvirne dele osušili oziroma suhe dele preskrbeli z vodo. Tudi datlji in riž se izvažajo v silnih množinah, zlasti v Zedinjene države. Za Perzijo je Bagdad največja eksportna luka. Iz Bagdada odhajajo vsaki teden mnoge karavane v notranjo Perzijo ter prenašajo razno blago. Tudi po otvoritvi železnice do Bagdada bosta reki Evfrat in Tigris glavni prometni črti za blago, ki jih prevajajo parniki in čolni.

Prebivalstvo se more deliti v Beduine in meščane. Beduini so ali nomadi ali polnomadi; prvi se vedno selijo iz kraja v kraj ter se pečajo z gojenjem kamel, konj in ovac; drugi pa so precej stalno naseljeni ter se bavijo zlasti z živinorejo. Meščani so Arabci, Judje in Perzi; mal del meščanov tvorijo Afgani in Hindustani. Turki so le civilno in vojaško uradništvo, ki pa ima seveda vso oblast. Večinoma so tu mohamedani, a tudi razne krščanske sekte so zelo močno zastopane. Beduini postanejo baje kmalu kulturni element, ker jih Turki pošiljajo v šolo, celo v Carigrad.

Barake za naše bolnike na vzhodno gališki fronti v visokem snegu.

Posamezni beduinski šejki so precej samostojni glavarji svojih rodov; zlasti davke pobirajo za turško vlado in skrbje za vojaško izobrazbo. Seveda se znajo šejki pri tem zelo obogatiti, ter izkoriščati in zlorabljati svojo moč; tega jim dandanes še nihče preveč ne brani.

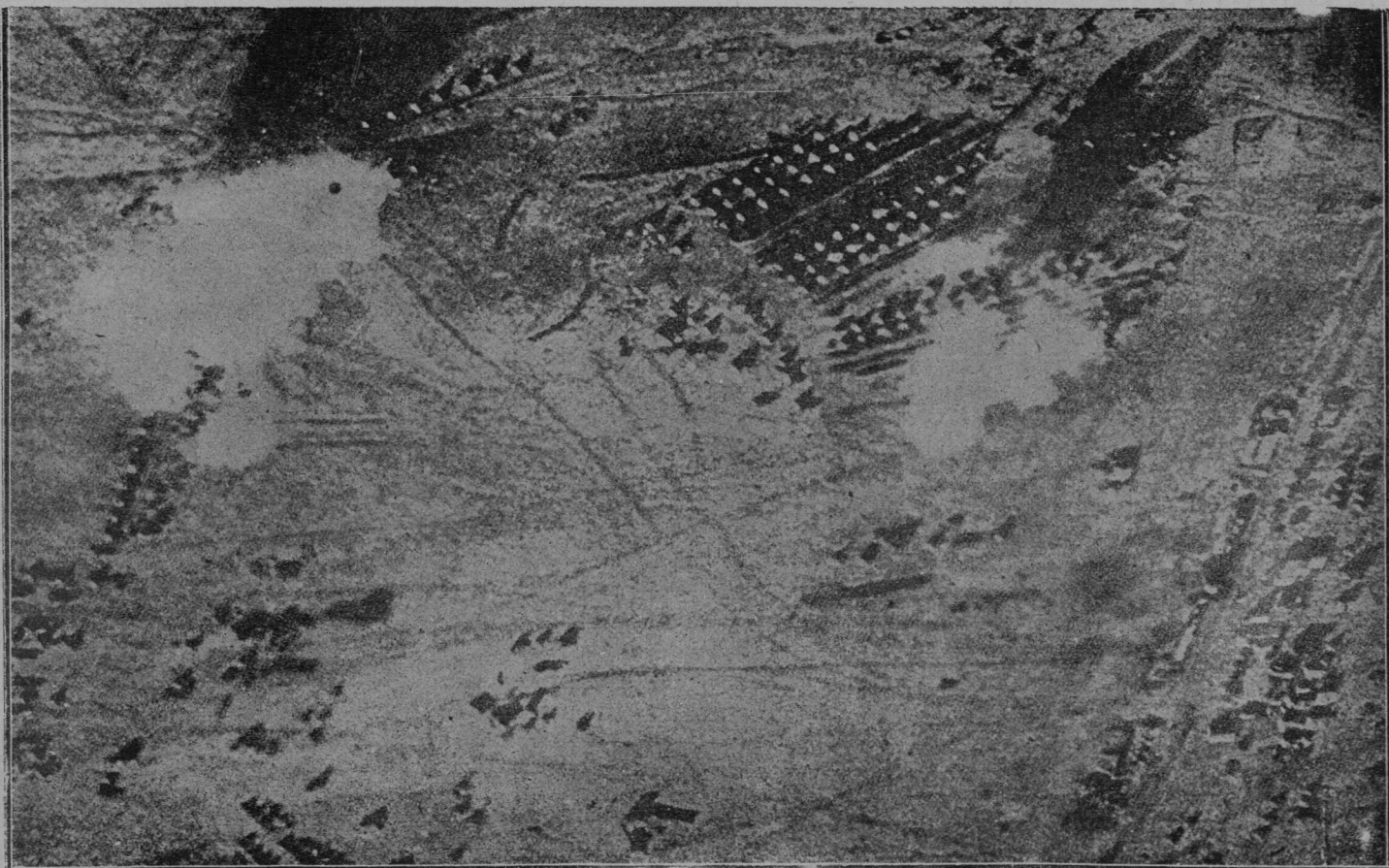
Za trgovino in obrt se brigajo vneto le Perzi in Judje. Dežela ima ogromno starih asirskih, kaldejskih, grških in turških zgradb, razvalin in spomenikov. Zato je za turiste in potnike silno zanimiva.

Danes se vrši za bivši paradiž ljuta vojna med Turki v zvezi z Nemci ter med Angleži in Rusi na drugi strani.

Med vojno preko Sibirije.

Sibirski ekspresni vlak vozi danes med vojno le vsakih osem dni. Zato je treba zgodaj na kolodvor, da se dobi prostor in da se vlaka ne zamudi, ker sicer vozarina zapade. A vozarina za ta vlak zelo visoka. V torek pet minut pred deveto zvečer odhaja Ekspresnik. Na kolodvoru se kar tere ljudi, Pred blagajnicami pred oddajalnicami prtljage in tudi pred oltarčki na peronu vlada velikanska gnječa. Na ruskih peronih so namreč povsod oltarčki, pred katerimi kupujejo in prižigajo potniki svečice za srečno potovanje. Rus je vedno in povsod pobožen, zato so vsi svečniki pred oltarčki na kolodvoru polno gorečih sveč.

Vsak odtrumi in žmalu drdra preko

Z eroplana napravljena fotografična slika ruskih pozicij ob besarabski fronti.

brézkončnih step in planjav, po katerih pasejo pastirji na konjih ogromne črede konj, goveje živine in ovac. Nato slede dolge proge lisnatih in iglatih pragozdov. Lesa je povsod velikanske množine! Na mnogih točkah se vidijo šotori Kirgizov, Zakatov, Burjatov in Samojedov ter dolge karavane kamel, konj in mezgov, otovorjenih z robo in šotori.

V daljavi se pojavi Altajsko gorovje in kmalu pokrajina, kjer so mnogi carski zlato-kopi. Tu kopljejo ruski kaznenci in izgnanci zločinci rusko zato pod ostro pažnjo ruskih vojakov. Težko delo. A tudi ti kaznenci uha-jajo na Kitajsko, odnašajoči v visokih škornjih zlati pesek. Mnogo pa jih na begu pogine.

In zopet se vidijo šotori, pred katerimi sede kirgiške in mongolske žene sredi tropov umazanih otrok ter pušijo iz pipic. To so še napol divji narodi — nomadi, ki niso nikjer stalni.

Bajkalsko jezero pustimo ponoči za sabo in v sredo smo že v ruski Mandžuriji. Pred vsakim mostom in pred vsakim predorom se zavesijo z zastori vsa okna. Vojaki zasedejo vsak vagon in nihče ne sme gledati iz vlaka. Orožniki vsak hip pregledujejo vlak in tudi med ženskami pretaknejo vsak kotiček. Vojna je.

Na mnogih postajah stoji vlak dolgo časa, ker se mora umakniti vlakom z vojaki in novinci. Povsod hrup, povsod vojaške straže. Tudi ob progi stoje vojaki z bajoneti, ker se je bati, da bi sibirski roparji naskočili vlak, ga vrgli s tira in ga oropali. Hrana v vlaku je jako dobra in obilna. A tudi ljudje prinašajo povsod na kolodvore jajec, surovega masla, sira, sadja, kruha, pečenih piščancev ter celo mleka in smetane v steklenicah. Dežela je bogata, živil je obilo. Cene so čudovito nizke, ker je konkurenca velika.

Ledeno mraz je in ljudje nosijo debele kožuhe, rokavice iz kožuhovine in nekateri celo maske na obrazu, da jim ne zmrzne polt.

V Mančuriji je prva kitajska postaja, kjer pregledujejo potne liste. Nato se začne Kitajska.

Osle ali Anglež o antanti.

Angleški list »New Statesman« je pri-nesel za Angleže sledeči članek:

»Dandanes ni za svet gotovo nobene večje nevarnosti, kakor je osel. Bila je osla-

Za rusko-poljsko fronto: Bolnica za ranjene in bolne konje.

rija Stuartov, ki jim je vzela angleški prestol; bila je trmoglava oslarija Jurja III., zaradi katere je Anglija izgubila amerišanske kolonije. Zgodovina je pesem o uničevanju oslov ali o uničevanju oslov ali o uničevanju narodov, ki so ga zakrivali osli nad nesrečnimi narodi. Osle je igral v zgodovini vedno odlično ulogo, ker je bila njegova trma zmeraj večja kot njegov značaj ali pamet. Prej se pameten človek naveliča biti moder, kakor se naveliča osel delati oslarije. In v tem tiči velika moč osla! Njegov mogočni glas se razlega skozi vsa stoletja, kakor glas osvovevalca. Osle ni vdrl le v razne templje, nego je doma tudi v politiki, literaturi in v umetnosti.

Osle se ne da poučiti, četudi gleda zelo resno predse, celo takrat je resen, kadar je frivolan. Taka oslovska resnoba se je pojavila n. pr. nedavno v aktih nekega angleškega magistrata, ki je sklenil, da se mora izbrisati nemško ime urarja, ki je napravil uro na magistratni hiši. Gotovo se magistratovci pri svojem glasovanju niso zavedali,

da stojimo sredi resne krize, ki je dosti večja kot je bila pred 100 leti. Nihče, kdor nima konjskih možgan, ne verjame, da se pomore osvobojenju sveta z odpravo nekaj črk kazala na uri. Ali nekaj dni nato smo čitali poziv nekega gospoda, da je treba vsa nemška imena londonskih ulic odstraniti in poangležiti. K sreči taki čini teka vojne ne izpremene, a tako mnogobrojni so, da smemo iz tega sklepati, da je osel žival, ki na Angleškem še ni zatrta.

Toda dogajajo se še resnejše stvari. Najboljše gradivo za zgodovino oslov daje »Hansard« (uradno poročilo angleških parlamentarnih govorov). Poznavalec oslov je zapisal, da bi bilo zanimivo dognati, kaj je vzrok, da nastajajo divji, plahi, leni in radovedni osli, torej različne vrste. A vsaj o radovednem oslu je v parlamentovem zapisniku vsaki dan čitati mnogo zanimivega.

Mi se zelo bojimo, da bo moral osel iz parlamenta in iz uredništev prav kmalu izginiti, kakor je tudi iz cerkve izginil še v srednjem veku. Nemci bodo prav gotovo premagani, če ne bodo osli delali več napotja in če osli ne bodo več smeli rigati svoje neumnosti preko vsega sveta! Če pa se osli vendarle razmnože po Angleškem in po zveznih državah, potem je naša zmaga sploh — nemogoča.

Ta list pač pozna svoje rojake preveč dobro; zato mu ne ugovarjamo.

Umetnost.

Sedmi dobrodelni koncert »Glasbene matice« dne 22. januarja, v prid goriškim beguncem, je bil eden izmed redkih koncertov naše Matice brez zbora. Izbran zbor in orkester bi le še povzdignila blesk krasnega tenorja gosp. Rijavca in bi nam vsaj za eden večer pustila pozabiti, da je naša opera že davno, davno zaspala. V skladbah Michla in Lajovca se nam kaže pevec-umetnik na isti stopnji, kakor ga že poznamo; a v slavnoznani Beethovnovi Adelaidi nam je ponovil arijo s tako nežnostjo in s tolikim zanosom, da nas je vse prepričal o svojem izvoljenem poklicu. Naj postane ljubljene zagreškega občinstva! Posebno je ugajala Hadtzejeva »Da sam bogat«, ki je našo slovensko pesem uvrstila kot enakovredno med

Pregledovanje ranjenih in bolnih konj pred bolnico za konje.

svetovne glasbene klasike. Dana Koblerjeva, draga znanka iz Matičinih koncertov, je imela tokrat samo v Lisztovi rapsodiji priliko, pokazati svojo lepo umetnost. Novákove »Pesmi zimskih noči« se kot kompozicija niso uveljavile. Častno in vse hvale vredno pa je, da je umetnica sama prevzela spremljevanje pevske točke ter s preciznim izvajanjem in finim čutom podvojila umetniški užitek.

Zlatko Balokovićev koncert v Ljubljani. Hrvaški violinski virtuoz Zlatko Baloković je priredil v veliki dvorani hotela »Union« koncert, ki je uspeval nad vse sijajno in pokazal tega mladega mojstra na goslih Slovincem na višku umetniškega razvoja. Baloković je velik umetnik, ki obvladuje violinsko tehniko v vsakem oziru z rafinirano dovršnostjo, a ima obenem toliko čustva, in duha da mu pojo gosli včasih kakor cel orkester, včasih kakor človeški spev ali žvrgolenje slavčka. Strokovnjaške kritike so bile zato polne najpopolnejšega priznanja, prisotno mnogobrojno občinstvo pa mu je z viharim ploskanjem in navdušenimi vzkliki, kakršni so v Ljubljani izjema, izrazilo svojo največjo hvaležnost. Hrvatje so lahko ponosni na svojega mladega virtuoz, mi pa smo zahvalni Glasbeni Matici, ki nam je nudila resnično izreden umetniški užitek. Baloković je bil pozvan iz Ljubljane v glavni tabor obsoške armade, kjer je sviral generalu Borojeviću in drugim visokim vojaškim in civilnim odličnjakom ter žel seveda največje priznanje.

Razne vesti.

Angleški duhovniki za vojno. V angleški poslanski zbornici se je vršila debata o brambni dolžnosti duhovnikov. Neki poslanec je predlagal, da se duhovniki ne oproste. Pred kratkim je zaprosilo tisoč mladih duhovnikov, da naj jih nabere za službo z orožjem. Na Francoskem služijo vsi duhovniki. Duhovniki, ki so bili v vojni, pridejo boljši nazaj. Minister Bonar Law je bil mnenja, da bi bilo bolje duhovnike ne siliti, neki drugi poslanec pa je zastopal tole mnenje: »Duhovniki naj bi bili zadnji, ki bi smeli biti proti. Nobena skupina družbe ni bolj bojovita«. Že osemnajst mesecev je vsaka prižnica naborna centrala. Neki škof

Maša za fronto.

je pred kratkim izjavil: »Mi in naši zavezniki smo mnenja, da se bojujemo za stvar Krista«. Poglavar nekega kolegija trapistov je rekel, da je vojna brez usmiljenja sedaj dolžnost. Zato naj bo duhovnikom prosto izvršiti to dolžnost. Neki unionist je bil mnenja, da mora gotovo število duhovnikov v vojno. Vprašal je: »Koliko jih je mogoče pogrešati?« Razni poslanci so klicali: »Celo bando!« Neki irski nacionalist je rekel: »V nobeni demokratični državi s službeno dolžnostjo niso duhovniki oproščeni. Zelo krivično bi bilo, če bi bili duhovniki, ki so se vneli za službeno dolžnost, sedaj prosti«. Tudi neki član »svobodne cerkve« se je zavzemal za službeno dolžnost duhovnikov. Rekel je: »Izvedel sem, da bodo vojaki na fronti besneli, če bo mož, ki se mora z njimi skupaj boriti, za nje propovedoval«. V enakem zmislu je govoril neki liberal: »Duhovniki ne propovedujejo sedaj: »Ne ubijaj!« namreč: »Ubijaj!« Veliki dekan Wiberforke, kaplan zbornične kapele, je rekel pri otvoritvi po-

slanske zbornice v svoji propovedi: »Ubijanje Nemcev je v polnem pomenu besede božje dolžnost!« Oni ki mislijo ravno tako, ne smejo biti prosti.

Boji ob Soči. V bojih ob Soči stoji zopet v ospredju Oslavje. Malo, pa tako važno Oslavje! S krvjo so napolnjena tla v Oslavju, kruti boji se bijejo še vedno tam, odkoder bi Italijani tako radi ponosno prikorakali v Gorico čez most pod Pevmo. Ali poročila naznanjajo stalne italijanske neuspehe in naše lepe uspehe. Cadorna pravi: Kaj Lovčen, kaj Albanija, kaj Valona — Oslavje in Kalvarija! Tu rabi vsakega moža, saj branijo dohod v Gorico Italijanom železni avstrijski vojaki. Cadorna je že vse poskusil, kar je mogel in sedaj rabi še zadnjega moža, da bi prodril pri Oslavju. Cadorna poroča o »velikanskih avstrijskih bojnih silah«, ki se tu bore, zato pač, da bi lažje zakrivil velikanske italijanske izgube v tem odseku. In na Podgoro se spomni Cadorna in na hrib Sv. Mihaela, pa jurišajo tudi tam njegove čete, da bi hkratu dosegle uspeh in s treh glavnih strani zavojevale Gorico. Ali neuspeh sledi neuspehu, osem mesecev je že samih neuspehov ob Soči. Ali jih hočejo imeti Italijani še osem? Iz poročil je razvidno, da skušajo Italijani ob soški fronti izboljšati svoje pozicije, ali naše patrolje, naše baterije mu sproti poderejo danes, kar je včeraj s težavo napravil. Cadorna dovoljuje vojakom tudi dopuste. Ali mnogo jih ni več nazaj, marveč so pobegnili v Švico. Oni, ki se morajo vrniti, se držijo nezadovoljno, ker so videli, kako žalostno je doma. In sedaj naj bi se še dalje borili, da bo še bolj žalostno... Večina severnoitalijanskih časopisov priobčuje ob zaključku osmega vojnega meseca uvodnike, ki zvene jako žalostno, in so polni skrbi glede bodočnosti. Vtiske o uspehih Avstro-Ogrske v Črni gori in Albaniji so v Italiji razburili in zmedli vse vojne pristaše.

Junaki s »Zente« v Pulju. V Pulj so dospeli junaki s »Zente«. Občinstvo jih je navdušeno pozdravljalo. Sedaj, ko je Črna gora poražena, so se vrnili v domovino še pred koncem svetovne vojne, kar razveseli gotovo vsakega, zlasti pa njihove svojce. Naši junaki so bili v črnogorskem ujetništvu 18 mesecev.

Trasiranje nove železniške proge za fronto.

Stari turški del mesta Niš v Srbiji.

Največji vojak avstro-ogrske armade je brez dvoma neki dalmatinski črnovojnik iz Imotskega, ki je pred kratkim stopil pod bojne zastave. Mož je visok 2 m 13 cm.

Kako močna je še srbska armada? Carigranski dopisnik »Vossische Ztg.« poroča, da znaša število srbskih čet, ki so se umaknile v Albanijo, še prilično 100.000 mož s 3500 častniki. 50.000 mož ima še puške ter razpolaga s približno 170 strojnimi puškami, topovi pa so skoraj vsi izgubljeni. Znatno del srbskih čet je že v Solunu.

Steckenpferd-lilijinomlečno milo

prej ko slej neutržno za racionalno oskrbo polti in lepote. Priznanostna pisma. Po 1 K povsod.

V tej številki „Tedenskih Slik“ priložimo vsem našim naročnikom koledar. — Prosimo radi zamude oproščenja; vsled pomanjkanja stavev ni bilo mogoče koledarja prej zgotoviti.

Kdor je občutljiv v spodnjem delu telesa in trpi na zaprtju, naj se nikar ne posluži hudo učinkujočega sredstva, ki draži črevo, ampak samo neškodljive Fellerjeve rabarberske kroglice z znamko »Elsakroglice«, ki rahlo učinkujejo. Povzročajo lahko odvajanje ne da bi dražile čreva in so najprijetnejše odvajalno sredstvo. 6 škatelj pošlje poštne prosto edino pristne za 4 K 40 h lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsa-trg št. 280 (Hrvatska). Fellerjev bolečine blažujoči fluid z znamko »Elsa-fluid«, 12 steklenic poštne prosto za 6 K naj naroči tudi poleg, kdor hoče imeti pri hiši zanesljivo sredstvo, ki se nikdar ne zataji. Vsakdo ga hvali, kdor ga je že poskusil.

Pomislite, da se je sukneno in drugo blago za gospode in dame nenevadno podražilo. Ker bo cena gotovo še poskočila, je dobro za vsakogar, če si potrebno blago kmalu nakupi. Dobroznana razpošiljalnica Franc Šmidt, Jägendorf 38 pošlje vsakomur vzorce na ogled brezplačno.

Še vedno se govori, da je za nakup varnih in priporočljivih srečk z zjamčenimi dobitki (do 630.000 kron) sedaj že radi tega najugodnejši čas, ker dobi vsak naročnik v srečnem slučaju 4000 frankov popolnoma zastoj. — Opozarjamo na današnji zavedni oglaš »Srečkovnega zastopstva« v Ljubljani.

Zlato in srebro obdrži tudi med vojsko in po vojski svojo vrednost. Varno je toraj naložen denar, če si kupite zlato ali srebrno uro, verižico, prstan i. dr. Bogato izbiro po nizki ceni ima tvrdka H. Suttner v Ljubljani št. 5, Mestni trg, ki pošlje bogato ilustrovan cenik vsakomur zastoj in poštne prosto. Naročite si ga z dopisnico takoj.

Okrajna posojilnica v Krškem.

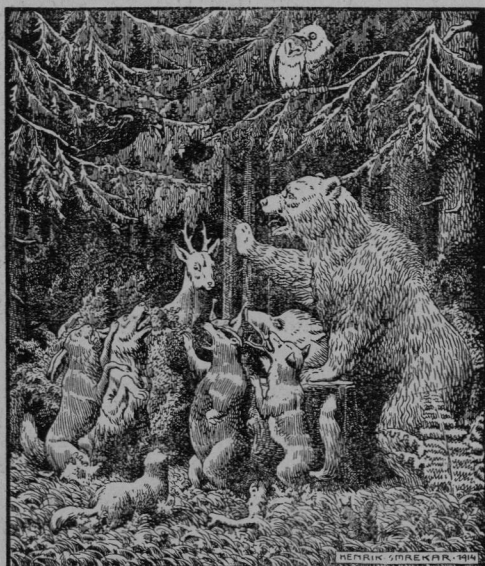
Vabilo k

občnemu zboru

v nedeljo, 12. marca 1916 v zadružni pisarni ob 11. dopoldne.

Dnevni red: 1) račun za l. 1915; 2) volitev načelstva in nadzorstva; 3) predlogi.

Ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen, sklicuje se ob enem drug občni zbor ondi isti dan z istim dnevnim redom v 1/2 12 uri. Ta občni zbor sklepa brezpogojno.

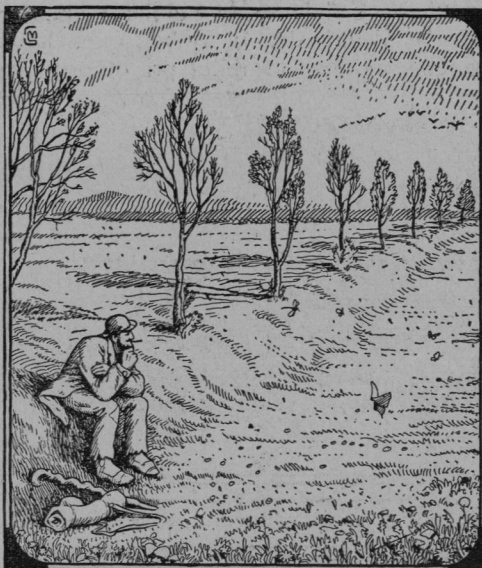
RADO · MURNIK LOVSKE · BAJKE · IN POVESTI

Knjiga vsebuje:

Na male kavke dan. - Zaljubljeni jerebar. - Draga kljunača. Veselega kljunača žalostni roman. - Paradni lovec Rekordavzar. - Lovec rešitelj. - Opeharjeni ribič. - Povodnji mož ob Ljubljani. - Nedeljska bratovščina. - Brakada brez braka. Duhek, lovski Orfej. - Za mrtvim ogali.

Dobra, zanimiva knjiga je najboljši prijatelj.

Najlepše darilo za vojake ranjence in druge.

MILAN PUGELJ MIMO CILJEV

Knjiga vsebuje:

Zanešeni. - Trije meseci. - Helena. - Jerom. - Zaljubljeni kmet. - Labud poje. - Utešenje. Pet kron. - Zemlja sveta. - Opice.

Knjiga vsebuje:

Lovca Klemen. - Lenčica in zmaj. - O hudem kovaču. - Pastirska ljubezen. Katrica in hudič. - V leščevju. - Dve nevesti.

Vse kritike o teh knjigah so jako ugodne.

Vsaka knjiga stane elegantno vezana 2 K 50 h. Razpošilja upravništvo TEDENSKIH SLIK, Ljubljana, Franciškanska ul. 10.1.

Poslano.

G. pl. Trnkoczy, lekarnar v Ljubljani.

Moja soproga je zadnjega sinčka s Sladinom „sladni čaj“ zredila. Fant je poldrugo leto star, čvrst in močan in ni bil še sploh nič bolan. Pri prejšnjih treh otrocih je rabila razne redilne moke, s kojimi ni niti približnega uspeha imela. Sladin priporočam vsem staršem.

Spoštovanjem

Makso Kovač, c. kr. voj. uradnik.

V Pulju, 23. marca 1914.

Ako naročite in to storite nenudoma,

1 srečko avstr. rdečega križa

1 srečko ogrskega rdečega križa

1 srečko budimpeštanske bazilike

1 dobitni list 3% zemlj. srečk iz

leta 1880

1 dobitni list 4% ogrsk. hip srečk

iz leta 1884

12 žrebanj vsako leto, glavni dobitnik

630.000 kron

dobite igralno pravico do bobitkov ene turške srečke v znesku do 4000 frankov popolnoma zastonj!

Pojasnila in igralni načrt pošilja brezplačno:

Srečkovno zastopstvo 3, Ljubljana.

Darujte za „Rdeči križ!“

Po vsaki fotografiji
napravimo
umetniško dovršene

POVEČANE
SLIKE

v vsaki velikosti.

Povečane slike 42×53 cm sta-
nejo samo 24 K.

Naročila sprejema upravništvo
Tedenskih Slik v Ljubljani.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

: Delniška glavica 8,000.000 kron. :

STRITARJEVA ULICA ŠTEV. 2.

Rezervni fondi okroglo 1,000 000 kron.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Priporoča nakup srečk za 3. razred V. c. kr. avstrijske raz-
redne loterije.

Žrebanje za ta razred dne 15. in 17. februarja 1916.

Cena za igralce prejšnjega razreda: $\frac{1}{1}$ srečka K 40.—, $\frac{1}{2}$ srečke K 20.—,
 $\frac{1}{4}$ srečke K 10.—, $\frac{1}{8}$ srečke K 5.—. — Cena za novovstopivše igralce:
 $\frac{1}{1}$ srečka 120.—, $\frac{1}{2}$ srečke K 60.—, $\frac{1}{4}$ srečke K 30.—, $\frac{1}{8}$ srečke K 15.—.

Naročila se vrše najugodnejše po poštni nakaznici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun in jih
obrestuje po

4 $\frac{1}{2}$ % čistih.

2% rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.

Mestna hranilnica ljubljanska

Ljubljana, Prešernova ulica števil. 3.

Največja slovenska hranilnica!

Koncem leta 1915 je imela vlog . . . „ 48,500.000.—

Rezervnega zaklada . . . „ 1,330.000.—

Sprejema vloge vsak dan in jih obrestuje po

4 $\frac{1}{2}$ %

brez odbitka. Hranilnica je pupilarno varna in stoji pod
kontrolno c. kr. deželne vlade. 463

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike.

Posojila na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5 $\frac{1}{4}$ %, izven Kranjske
pa proti 5 $\frac{1}{2}$ % obrestim in proti najmanj $\frac{3}{4}$ % odplačevanju na dolg.

VSA AVSTRIJA

pozna Jägerndorf kot eno največjih mest
s tvornicami sukna v monarhiji. Dobava
blaga (sukna) za moške in ženske oble-
ke, kakor tudi šlezjskega platna narav-
nost od tvornice je za vsakogar velika pri-
hranitev. Zahtevajte torej, da se Vam do-
pošljejo brezplačno vzorci blaga, da se
prepričate o zelo nizkih cenah in o izvrstni
kakovosti blaga. Posebno ostanke prodam
po izredno nizkih cenah.

Razpošiljalnica FRAN ŠMID,
Jägerndorf 38. Avstrijska Slezija,

Zajamčen uspeh, drugače denar nazaj

Zdravniška izjava o izvrstnem vplivu.

Bujno lepo oprsje

dobite, če rabite

med. dr. A. Rixovo prsno kremo

oblastveno preiskano, jamčeno neškodljiva.

Za vsako starost hiter, zanesljiv uspeh. —

Zunanja raba. — Pušica za poskušnjo

K 3.—, velika pušica, ki zadostuje za uspeh

K 8.—. Kosm. Dr. A. Rix laborat, Dunaj IX.,

Lakiergasse 6/O. Razpošilja se strogo dis-
kretno. Zaloga v Ljubljani: Lekarna pri„Zlatem Jelenu“, parfumerija A. Kanc in
drogerija „Adrija“.

ZADRUŽNA TISKARNA, KRŠKO ob Savi

se priporoča slavnemu občinstvu za izvršitev vsakovrstnih tiskovin.
Vsled najmodernejšje uredbe izvršuje naročila najokusneje, ceno in
v najkrajšem času.

Naročila sprejema vodstvo Zadružne tiskarne v Krškem in
upravništvo Tedenskih Slik v Ljubljani, Franciškanska ulica 10. I. ::::

A. & E. Skaberné

Ljubljana, Mestni trg 10
špecialna trgovina pletenin,
trikotaj in perila
priporoča svojo veliko zalogo,

kakor:

Športno in vojaško perilo in sicer: nogavice, gamaše, dokolenice, snežne kučme, rokavice, žilogrelce, sviterje, pletene srajce in spodnje hlače iz volne, velblodje dlake in bambaža.

Perilo za dame in gospode iz šifona, cefirja, in flanele.

Perilo za dečke, deklice in dojenčke. Gumijevi plašči, nahrbtniki i. t. d.

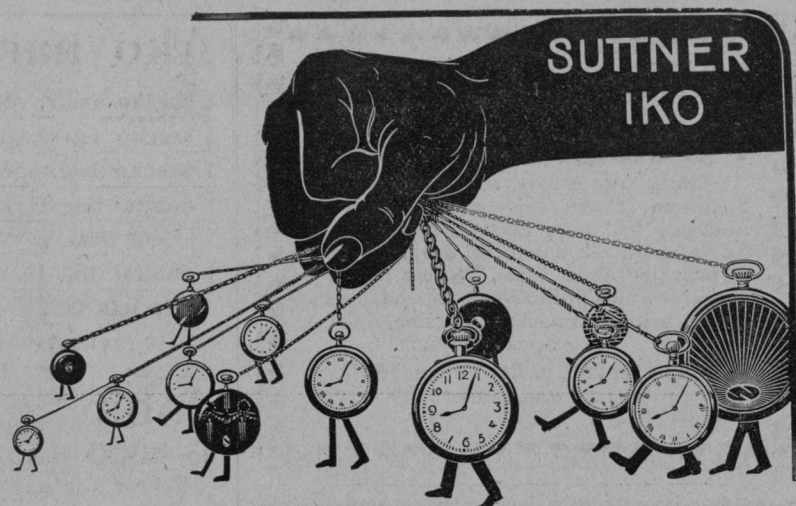
Na debelo in drobno.

Mazilo za lase

varstv. znamka Netopir
napravi g. Ana Križaj v Spodnji Šiški št. 222 pri Ljubljani. Dobi se v Kolodvorski ul. 200 ali pa v trafiki pri farni cerkvi. V 3 tednih zrastejo najlepše lase. Stekl. po 2 in 3 K. Pošilja se tudi po pošti. Izorno sredstvo za rast las.

Za gotovost se jamči.
Zadostuje steklenica.
Spričevala na razpolago.

Priporoča se
umetna knjigovoznica
IVAN JAKOPIČ,
LJUBLJANA.

Svetovna tvrdka Suttner ima

samo natančno idoče, zanesljive, trpežne ure, katere staremu dobremu imenu hiše čast delajo.

St. 410. Nikelnasta Anker-Roskopf-ura	K 4.10
" 705. Roskopf-ura, kolesje v kamnih	" 5.90
" 719. Srebrna remontoar-ura	" 7.80
" 600. Žepna ura z radijem, se po noči sveti	" 8.40
" 449. Roskopf-ura, dvojni pokrov	" 7.20
" 518. Ploščnata nikelnasta kavalijska ura	" 7.50
" 803. Damska ura, jeklena ali nikelnasta	" 7.90
" 804. Srebrna damska ura	" 9.50
" 1544. Usnjata zapestnica z uro	" 10.50

Št. 712. Nikelnasta IKO - ura, 15 kamnov	" 14.—
" 1450. Bela kovinasta verižica	" 2.80
" 865. Bela kovinasta verižica, priprosta	" 1.—
" 916. Srebrna verižica, masivna	" 3.20
" 422. Nikelnasta športna verižica	" 1.75
" 979. Srebrni obesek „cesarjeva podoba“	" 2.—
" 213. Srebrni prstan z kamnom	" 1.40
" 211. Srebrni prstan z kamnom	" —.90
" 1063. Prstan, zlato na srebro	" 2.70

Vsaka ura je najnatančnejše preizkušena.

Razpošilja se
po povzetju ali če se
denar vnaprej pošlje.

Krasni cenik
zastonj in poštne prosto.

Neugajajoče
se zamenja!

Lastna tovarna ur v Švici! — Lastna svetovna znamka „IKO“, najboljša preciz. ura.

H. Suttner samo v Ljubljani št. 5.

Nobene podružnice.

Svetovna razpošiljalnica.

Nobene podružnice.

Varujte naše vojake z
Kaiserjevimi prsnimi karamelami,
s „3 smrekami“.

ki so se že nad 25 let najbolj obnesle.
Milijoni jih rabijo zoper

kašelj
kripavost, zasliženje, katere, bolni vrat,
dušljivi kašelj, kakor tudi da se obvarujejo
prehlajenja, torej so zelo dobrodošle vsa-
kemu vojaku.

6100 notarsko poverjenih izpričeval zdravnikov
in privatnikov jamči gotov uspeh. — Tek vzbujajoči fino okusni bonboni. Zavej 20 in 40 v, škatlja 60 v se dobiva po vseh lekarnah in drožerijah.

DOMAČA TVRDKA!

Export

žepnih električnih
svetiljk in baterij

K. A. Kregar,

Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 21/23.

Trgovci velik popust.

Naročnina za list „Tedenske Slike“; za Avstro-Ogersko: 1/4 leta K 3.—, 1/2 leta K 6.—, celo leto K 12.—; za Nemčijo: 1/4 leta K 4.—, 1/2 leta K 8.— celo leto K 16.—; za ostalo inozemstvo: celo leto fr. 20.—. Za Ameriko letno 4 dolarje.

Uredništvo in upravnništvo Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 10, I. nadstropje.

Izdajatelj in odgovorni urednik Ivan Koželj.

Tisk Zadrugne tiskarne v Krškem.

